

Şəhid Əkbər Hüseynlinin ruhuna

Daşın üzü gülümşəyir
Xonça tutur mərmi əli,
Torpağın gülləsi dərir
Dik qaldırır daşda əri.

Gülüşü kəklik səkdirir,
Köynəyi üç rəngə dolur.

Sinəsi xallı köynəyin,

Toylu qaballı köynəyin,
Vətənə çevrildi, igid,
Geyindi şanlı köynəyin.

Bu, ər oğul, ər oğuldu,
Evdə təkdi, bir oğuldu.
Çiyni torpağı qaldıran
Dayaq- ərgin tir oğuldu.

Bu ömrün yoxusu yasti,
Toxmağı külüngu paslı.
Sevdasının saçı qanlı...
Beləyi, beşiyi yaslı.

Daş ömür, ağaç ömürdü,
Dik ömür, qiyqacömürdü.